

Αριθμός 47

Κυριακή 26 Νοεμβρίου 2017

ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΧΙΟΠΟΛΙΤΟΥ

Όπως κάθε μέρα, έτσι και σήμερα, αδελφοί μου, η Εκκλησία μας εορτάζει την μνήμην όχι μόνον ενός Αγίου, αλλά κάποιων Αγίων. Τοῦ Αγίου Στυλιανοῦ, τοῦ Αγίου Ακακίου, τοῦ Αγίου Νίκωνος καί τοῦ Αγίου Γεωργίου τοῦ Χιοπολίτου.

Ὁ Άγιος Στυλιανός ἦτο Ὅσιος, δηλαδή μοναχός καί ηἰγίασε μέ τήν ἀσκητικήν του ζωήν. Είναι ο προστάτης τῶν παιδιῶν. Ἐλαβε τό χάρισμα ἀπό τόν Θεόν, καί ἐνῶ ζοῦσε, ἀλλά καί μετά τήν κοίμησιν του, νά θεραπεύη τά παιδιά ἀπό τίς διάφορες ἀσθένειες. Είναι ο φύλακας καί προστάτης καί ἰατρός τῶν παιδιῶν. Στήν εἰκόνα του διαβάζομε: «Παιδων φύλαξ πέφυκας, Θεοῦ τό δῶρον». Λόγια πού σημαίνουν: Ἐχεις γεννηθῆ ὡς ο φύλακας τῶν παιδιῶν· αὐτό εἶναι δῶρον τοῦ Θεοῦ σέ σένα.

Ὁ Άγιος Νίκων, καί αὐτός Ὅσιος, μοναχός, ἀσκητής. Ἐπειδή δέ συνεχῶς ἐδίδασκε καί προέτρεπε τόν κόσμον, τοὺς ἀθρώπους νά μετανοήσουν, λέγοντάς τους «μετανοεῖτε», ἠνομάσθη Νίκων ο μετανοεῖτε.

Ο Άγιος Ακάκιος, και αυτός Όσιος. Τό χαρακτηριστικό τῆς ζωῆς του εἶναι ὅτι δέν ἐνιωθε κακίαν γιά κανέναν. Πάντα γαλήνιος, πάντα ένα καλό λόγον εἶχε νά πῆ, και πρόθυμος νά κάνη τό καλό και μόνον τό καλό γιά τούς ἄλλους.

Ο Άγιος Αλύπιος ὀνομάζεται κιονίτης, διότι ἐζήσε τά περισσότερα χρόνια τῆς ζωῆς του, 53 ολόκληρα χρόνια, πάνω σ' ένα κίονα, δηλαδή σέ μιὰ κολώνα.

Και ἄς ἐλθωμε στόν Άγιον Γεώργιον τόν Χιοπολίτην. Εγεννήθη στήν πόλιν τῆς Χίου γύρω στά 1785. Ο πατέρας του ἔλεγτο Παρασκευᾶς και κατήγετο ἀπό τό Πιτυός. Η μητέρα του Ἄγγεροῦ, πέθανε πολύ σύντομα, ἀφήνοντας τόν Γεώργιον μόλις 18 μηνῶν. Ο πατέρας του ξανά ἐνυμφεύθη, και ἔτσι τόν Γεώργιον ἀνέθρεψε ἡ μητριὰ του. Ἐνῶ ἦτο ἀκόμα μικρός, τόν ἔδωσαν σέ κάποιον ξυλογλύπτην γιά νά μάθη τήν τέχνην. Ο τεχνίτης τόν πήρε μαζί του ὡς βοηθόν, στά Ψαρά, γιά νά φτιάξουν τό τέμπλον τοῦ Ναοῦ τοῦ Αγίου Νικολάου. Ἀπό ἐκεῖ ἔφυγε κρυφά γιά τήν Καβάλα, ὅπου τόν συνέλαβαν κάποια μέρα μέσα σ' ἕναν κῆπο νά κλέβη. Γιά νά γλυτώσῃ, ἀναγκάσθηκε νά ἀρνηθῆ τήν πίστιν του, νά τουρκέψῃ, και πήρε τό ὄνομα Ἀχμέτ. Στά 18 του χρόνια ἐπέστρεψε στήν Χιον μετανοημένος και κλαίοντας ὡμολόγησε πίστιν στόν Χριστόν. Ο πατέρας του γιά νά τόν προφυλάξῃ, τόν ἔστειλε στίς Κυδωνίες (τό γνωστό Αἶβαλι) τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, σέ μιαν ηλικιωμένην γυναίκα, ἡ ὅποια τόν ἐφρόντιζε. Σέ ηλικία 22 ἐτῶν ὁ Γεώργιος ἀρραβωνιάσθηκε, ἀλλά ἐπειδή φιλονίκησε μέ τόν ἀδελφόν τῆς κοπέλλας, αὐτός τόν πρόδωσε στόν Ἀγᾶ ὅτι εἶναι Τοῦρκος και ἐξωμότης τοῦ Ἰσλαμισμού. Σιδηροδέσμιοι τόν ὠδήγησαν στόν Ἀγᾶ και ὡμολόγησε ὅτι κάποτε ἀρνήθηκε τόν Χριστόν και πήρε τό ὄνομα Ἀχμέτ, ἐπειδή τόν ἀνάγκασαν. Ὁμολόγησε ὅτι τό ὄνομά του εἶναι Γεώργιος και ὅτι πιστεύει στόν Χριστόν. Μετά ἀπό αὐτήν τήν ὁμολογίαν του τόν ἐκλείσαν στήν φυλακήν, ὅπου τόν ἐβασάνιζαν 18 ἡμέρας. Στίς 25 Νοεμβρίου τοῦ 1807 τό βράδυ, και ἐνῶ εἶχε ἀποφασισθῆ ἡ ἐκτέλεσίς του, οἱ Ἱερεῖς και ὁ πιστός λαός ἐτέλεσαν ἀγρυπνίαν «ὑπέρ ἐνισχύσεως και ἐνδυναμώσεως τοῦ νεαροῦ μάρτυρος». Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ Γεώργιος εἶχε μεταφερθῆ στόν τόπον τοῦ μαρτυρίου. Ἐκεῖ γιά τελευταίαν φοράν τοῦ πρότειναν νά τουρκέψῃ, γιά νά τοῦ χάρισουν τήν ζωήν. Ἐκεῖνος ἀρνήθηκε. Τότε τόν πυροβόλησαν στήν πλάτην, και κατόπιν τόν ἀπεκεφάλισαν. Τιμᾶται ἡ μνήμη του σήμερα, 26 Νοεμβρίου, παντοῦ, ἀπό ὅλους τούς χριστιανούς, ἰδιαίτέρως δέ στό Πιτυός, ὅπου ἔχει ἀνεγερθῆ ἱερόν Ναΐδριον πρὸς τιμήν τοῦ ἐν λόγω Αγίου.

Ἄδελφοί μου!

Σήμερα, πού ὅλοι γνωρίζομε ποιά εἶναι ἡ τραγική εἰκόνα τῆς κοινωνίας, ὅλοι γνωρίζομε ὅτι ἀρκετοί ἢ πολλοί νέοι ζοῦν χωρίς τόν Χριστόν, στίς καφετέριες, στά νυκτερινά κέντρα, σέ ποιούς ἄλλους χώρους χωρίς τόν Χριστόν, ὁ Άγιος Γεώργιος ὁ Χιοπολίτης προβάλλεται ὡς παράδειγμα-πρότυπον πίστεως πρὸς μίμησιν, γιά ὅλους μας, ἰδιαίτέρως δέ γιά τούς νέους

μας: Ἄς εὐχηθοῦμε, λοιπόν, καί' ἄς προσευχηθοῦμε ὅπως ὁ Θεός διὰ τῶν πρεσβειῶν τοῦ Ἁγίου Στυλιανοῦ φυλάττη καί προστατεύῃ τὰ παιδιά μας, διὰ πρεσβειῶν δέ τοῦ Ἁγίου νεομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Χιοπολίτου τὰ φωτίζῃ καί τὰ οδηγῇ στόν δρόμον τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας Του. **ΑΜΗΝ.**